

วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่ฉบับที่.....เดือน..... พ.ศ.

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา

ณัฐนิช เรืองโอชา *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และ ขนาดสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของของลิเคอร์ท (Likert's rating scale) 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ ซึ่งค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .496 - .835 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .985 กลุ่มตัวอย่าง คือครูที่ปฏิบัติการสอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยฉะเชิงเทรา และโรงเรียนสนามชัยเขตจำนวน 212 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา จากกลุ่มตัวอย่าง 145 คน มีความความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทราโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X}$) = 4.22 รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{X}$) = 4.12 และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X}$) = 4.09 ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

* การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เจริญเติบโตทางด้านสติปัญญา จัดเกลาคุณธรรมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข สามารถช่วยเหลือตนเองเพื่อการประกอบอาชีพ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และพร้อมปรับเปลี่ยนตนเองให้ดำรงสถานภาพอยู่ในสังคมอย่างมีเสถียรภาพ ทั้งนี้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญของการจัดการศึกษาจากบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการพัฒนาการศึกษาให้ปวงชนชาวไทยได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ และมาตรฐานสูงขึ้นอย่างกว้างขวางทั่วถึงและเป็นธรรมโดยไม่เก็บค่าใช้จาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540: 14) นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 บัญญัติการบริหาร และการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 39 ให้กระทรวง ศึกษาธิการ กระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง เพื่อการบริหารจัดการงานทั้ง 4 ฝ่าย ให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งงานวิชาการจัดได้ว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุดของการบริหารการศึกษาทุกระดับ ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ ความรับผิดชอบ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เนื่องจากงานวิชาการจะชี้ให้เห็นถึงคุณค่า และคุณภาพรวมถึงประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของหน่วยงานนั้นๆ

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน, 2551) อย่างไรก็ตามหลักสูตรจะได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์ สํารวจ วิจัย สภาพพื้นฐานด้านต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างเพียงพอในการสนับสนุนหลักสูตร การศึกษาทำหน้าที่สำคัญในการอนุรักษ์ และถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมสู่เยาวชน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของสังคมให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์ เพื่อช่วยควบคุมการเปลี่ยนแปลงของสังคม

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าหลักสูตรก็มีความเกี่ยวข้องกับงานวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเป็นกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และการพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การบริหารงานวิชาการจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ

มาตรฐาน และคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ซึ่งนักเรียนโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติดิวิชันคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2558 และ 2559 ที่ต่ำลง จากคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ 37.51 คะแนน เหลือ 36.19 คะแนน และวิชาวิทยาศาสตร์ 43.07 คะแนน เหลือ 37.47 คะแนน รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา และโรงเรียนสนามชัยเขตก็มีผลการเรียนที่ต่ำลงเช่นกัน ดังนั้นผู้ทำวิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพงานวิชาการของสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 6
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 6 โดยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ โดยเลือกใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้คือ

1. ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอพนมสารคาม และอำเภอสนามชัยเขต 3 โรงเรียน จำนวน 212 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเลือกจากประชากร ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan (ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ และศิริพงษ์ เสงายน, 2559: 132) ได้จำนวน 145 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา มี 2 ประเภท ดังนี้
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 3.1.1 เพศ
 - 3.1.1.1 เพศชาย
 - 3.1.1.2 เพศหญิง
 - 3.1.2 ประสบการณ์การปฏิบัติงาน
 - 3.1.2.1 ต่ำกว่า 5 ปี
 - 3.1.2.2 ตั้งแต่ 5-10 ปี
 - 3.1.2.3 10 ปีขึ้นไป
 - 3.1.3 ขนาดสถานศึกษา
 - 3.1.3.1 ขนาดกลาง
 - 3.1.3.2 ขนาดใหญ่พิเศษ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ประกอบด้วย

- 3.2.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 3.2.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3.2.3 การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
- 3.2.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 3.2.5 การพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 3.2.6 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 3.2.7 การพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้

4. สถานที่ศึกษาที่ผู้วิจัยใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา และโรงเรียนสนามชัยเขต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .985 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง .496 - .835 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check-list) เพื่อทราบถึงตัวแปรอิสระที่กำหนดไว้ในการศึกษา คือ เพศ ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา

2. ระดับความคิดเห็นของครูที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีทั้งหมด 60 ข้อ ได้แก่

ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	จำนวน 8 ข้อ
ด้านที่ 2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	จำนวน 9 ข้อ
ด้านที่ 3 การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน	จำนวน 8 ข้อ
ด้านที่ 4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	จำนวน 8 ข้อ
ด้านที่ 5 การพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยี	จำนวน 9 ข้อ
ด้านที่ 6 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	จำนวน 9 ข้อ
ด้านที่ 7 การพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้	จำนวน 9 ข้อ

แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ และศิริพงษ์ เสภาขาน, 2559: 34) โดยมีเกณฑ์การให้ค่าระดับคะแนนดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าการบริหารงานอยู่ในระดับมากที่สุด

- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าการบริหารงานอยู่ในระดับมาก
 - 3 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง
 - 2 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย
 - 1 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าการบริหารงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด
3. ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้ง 7 ด้านคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้าน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา และด้านการพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามตัวแปรเพศ ประสบการณ์ ปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากคณะครูโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” คณะครูโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา และคณะครูโรงเรียนสนามชัยเขต โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 145 คน ทำการเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 24 เมษายน 2560 – 5 พฤษภาคม 2560

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 145 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมากที่สุด รองลงมา คือ ครูสอนในสถานศึกษาขนาดกลาง โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 5-10 ปี ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา จากกลุ่มตัวอย่าง 145 คน มีความความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X}$) = 4.22 รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{X}$) = 4.12 และด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ($\bar{X}$) = 4.09 ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และสอนในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าประเด็นที่น่าสนใจควรมานำอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี ธรรมทัศนานนท์ (2557, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

จากวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 6 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพสถานศึกษาเพื่อร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจเป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย รวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวินัดดา ศรีวะรัมย์ (2559, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพการบริหารวิชาการของเครือข่ายที่ 50 สำนักงานเขตคลองสามวา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ด้านที่ 2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารส่งเสริม และติดตามผลให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมตามสาระและหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหาสาระมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน(สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กีก เกษมสุขวงศ์ (2559, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนพรหมศิริพิทยาคม อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านที่ 3 การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารกำหนดภารกิจงานวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนการเรียน โดยฝ่ายวิชาการต้องกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชา โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการปฏิบัติ และผลงาน โดยให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษา และนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมา ปรับปรุง

การเรียนการสอนและการพัฒนาเครื่องมือวัดผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543: 45) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมฤดี ธรรมทัศนานนท์ (2557, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

ด้านที่ 4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน มุ่งให้ผู้สอนสามารถทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ วางแผนแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ (อัญชลี ธรรมะวิสิฏกุล, 2554) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ต้องตา กวดนอก (2556, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพฯ กลาง สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้านที่ 5 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจทางด้านสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความสามารถในการวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยี เพื่อจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ความรู้แก่ครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ (อนุศักดิ์ สมิตสันต์, 2540 : 179-180) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชร ก้าววงศ์ (2557, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายยมจอมพระสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

ด้านที่ 6 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารความเข้าใจในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมให้โรงเรียนมีหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา และจัดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ดูแลเอาใจใส่ในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา, 2547 : 2) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการดำเนินการ โดยอาศัยหลักการและวิธีการจัดการคุณภาพอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจต่อผู้ปกครอง ชุมชน สังคม ในการปฏิบัติหรือการดำเนินงานของสถานศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุรัตน์ นันดา และ ธนิษฐา รัชมีเจริญ (2555, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ด้านที่ 7 การพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดตั้ง และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ รวมทั้ง

ส่งเสริม สนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาโดยครอบคลุมภูมิปัญญาของท้องถิ่น จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ แก่นักเรียน ครู และสถานศึกษาอื่น โดย (งานพัฒนาแหล่งเรียนรู้กระทรวงศึกษาธิการ, 2543: 52) กำหนดภารกิจงานพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ฝ่ายวิชาการสำรวจแหล่งเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำแนกตามเพศ โดยพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากครูไม่ว่าเพศหญิง หรือเพศชายล้วนแต่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิชาการ มีภาระหน้าที่ๆต้องปฏิบัติตามนโยบายของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา ปานเนียม (2559,บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพการบริหารวิชาการของเครือข่ายที่ 50 สำนักงานเขตคลองสามวา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษานั้นบทบาทของครูผู้สอนทั้งเพศชายและเพศหญิงจะทำหน้าที่ไม่แตกต่างกัน คือ นำแนวทางการปฏิบัติตามนโยบายของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ซึ่งในการดำเนินงานนั้นครูที่ทำหน้าที่มีการประสานงานเกี่ยวกับการกำหนดทิศทาง ในการพัฒนาสถานศึกษาไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ และเป็นการสร้างจุดเน้นของการบริหารงานวิชาการให้บุคลากรมีเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งทำครูผู้สอนเพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำแนกขนาดสถานศึกษา โดยพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากสถานศึกษาไม่ว่าขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่พิเศษต่างต้องยกระดับคุณภาพงานวิชาการให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และประกวดแข่งขันเพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน และเพื่อรอรับการประเมินจากภายในสถานศึกษา และจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเทิดชัย ไสยลักษณ์ และ ทองม้วน นาแสงยม (2555) ที่ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่กล่าวว่า เนื่องจากในการจัดการศึกษาในปัจจุบันสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีการแข่งขันในด้านวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาของตนให้มีคุณภาพเพียงพอ ต่อการประเมินคุณภาพจากองค์กรมหาชนทุก 5 ปี

4. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะงาน

วิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของโรงเรียน ซึ่งครูทุกคนไม่ว่าจะมีประสบการณ์ปฏิบัติงานมากหรือน้อยต่างต้องให้ความสนใจใส่ใจต่อการปฏิบัติงานวิชาการ โดยเฉพาะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี ธรรมทัศนานนท์ (2557, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของโรงเรียน ครูทุกคนต้องให้ความสนใจใส่ใจต่อการปฏิบัติงานวิชาการ โดยเฉพาะแม้ว่าประสบการณ์การปฏิบัติงานจะมากหรือน้อย

ข้อเสนอแนะ

การทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ควรนำขนาดสถานศึกษามาศึกษา เนื่องจากผู้ทำวิจัยส่วนมากเลือก เพศและประสบการณ์ในการศึกษา จึงทำให้ขนาดสถานศึกษามีข้อมูลศึกษาน้อย

การทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการควรเก็บข้อมูลจากผู้ปกครอง และนักเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาการบริหารระบบคุณภาพ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- _____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กีก เกษมสุขวงศ์. (2559). ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช.
- ต้องตา กวदनอก. (2556). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทอดชัย ไสยลักษณ์ และ ทองม้วน นาเสียม. (2555). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาพลันธุ์ เขต 2. วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฉบับพิเศษ).
- เพชร กำวงศ์. (2557). ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายยมจอมพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษา

มหบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภานุรัตน์ นันตา และ ธนิษฐา รัสมิเจริญ. (2555). *ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. ศึกษาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.

ภาวิดา ชาราศรีสุทธิ และศิริพงษ์ เสาภายน. (2559). *การศึกษาอิสระ*. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ จำกัด.

วินัดดา ศรีวะรัมย์. (2559). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพการบริหารวิชาการของเครือข่ายที่ 50 สำนักงานเขตคลองสามวา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. การศึกษา. ภูเก็ตการศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมฤดี ธรรมทัศนานนท์. (2557). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร*. การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานราชการครูสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2552*. [ออนไลน์]. http://www.seekan.ac.th/sch_news/work_sk/tc_01.pdf. วันที่สืบค้น 21 พฤษภาคม 2560.

อนุศักดิ์ สมิตสันต์. (2540). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการ. อัญชลี ธรรมะวิจิตรกุล. (2554). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา* [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://panchalee.wordpress.com/2009/07/27/coaching>. วันที่สืบค้น 22 พฤษภาคม 2560.